

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

16. An Pontifex possit permittere, ut Cræci in Sacramento Confirmationis utantur hac forma. Signaculum doni Spiritus Sancti? Et an in forma Latina hoc Sacramentum perficiatur ante expressionem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

In ordine ad Sacramenta. Refol. XVI. 21

siu peccati mortalis peccet mortaliter? Ex p. 8.
tract. Refol. 7.

Respondeo affirmatiue, quia talis benedictio, quoad modum, non fuit instituta à Christo, sed ab Ecclesia. Et ideo Ioannes Petrus in *Theolog. sacrament. tract. 3. lect. 3. 1.* sic ait: *Christiana debere esse benedictum ab Episcopo, de necessitate Sacramenti est, iuxta omnes Theologos, paucis exceptis quod patet ex perpetua Ecclesie praxi, & omnium Patrum traditione: non quod per istam consecrationem aliquid physicum addatur materiæ, sed deputatur tantum, ut possit esse instrumentum sanctificationis. Nec huius consecrationis modum determinauit modum, sed Ecclesia. Ita enim ille, cui adde Basilium Pontium de *sacram. Confirm. part. 1. cap. 4. num. 11. & 12.**

1. Vnde Villalobos in *sum. tom. 1. tract. 6. diff. 2. num. 1.* asserit: *Adverte se, que aunque la consecracion del Christina sea de derecho diuino, el modo de la consecracion pende de la determinacion de la Iglesia, como tienen Soto, Suarez, despues de Paladanos porque no parece verisimil que la Iglesia deo siempre de una misma manera: ni es cierto que ay fido siempre de una misma manera: ni que la Iglesia Greca, y Latina guarden el mismo modo de consecracion.*

3. Sed circa præsentem questionem, non delectantiam hic apponere pro curiosis, obseruationem, quam ex superiori doctrina colligit Ioannes Præpositus in *3. part. quest. 72. art. 3. dno. 1. mon. 20.* ubi ita ait: *Notandum, quod licet aliqua benedictio in consilio requiratur ex Christi institutione ad hoc, ut Christina sit debita materia huius Sacramenti, nulla tamen in particulari sit ab eo determinata, sed modus benedictionis Ecclesie sit relictus, unde is modus sufficit quem designat Ecclesia, qui pro temporum, & regionum diuersitate potest esse alius atque alius, & fieri potest, ut benedictio uno tempore sufficiens, non sufficiat alio Pontifice prohibente, & irritante talem benedictionis modum.*

4. Ex quo facile patet Pontificem posse indite esse officere, ut nullus Episcopus valide hoc Sacramentum conferat, si videlicet non inueniatur Christina consecratum, & omnem benedictionis modum Pontifex reprobet, nolique vllum sufficere ut Christina consecratur materia apta Confirmationis. Quamuis enim Ecclesia nihil possit directè circa substantiam Sacramenti, mutando materiam, vel formam; bene tamen potest aliquid indirectè, per quia scilicet ex parte materie, vel forme, vel ratiõni exigitur aliqua conditio, circa quam Ecclesia aliquid potest, v.g. quia ad validam abolutionem requiritur iurisdicctio, vel saltem applicatio materie per Ecclesiam, potestque Pontifex denegare huiusmodi iurisdictionem, vel materie applicationem, potest ex consequenti omnem abolutionem irritam reddere. Similiter, quia ad validitatem sacramenti Matrimonij requiritur, ut contractus civilis, in quo sacramentum Matrimonij fundatur, sit validus; ad cuius valorem requiritur materia & forma legitima, et illis autem potestas certum modum contrahendi potest reddere inuàlidum, similiter personas reddere inhabiles ad contrahendum, & effectiue tradendum sui dominium, sit ut Ecclesia possit indirectè impedire, quo minus sacramentum Matrimonij sit validum. Ita in præsentibus, quia ex Christi institutione ad valorem Confirmationis prærequiritur benedictio materie, cuius benedictionis modum reliquit Ecclesia determinandum, sit ut si Pontifex omnem benedictionem reprobet, Confirmatio non possit validè confici

defectu legitime materie. Videri potest Suarez *tom. 4. disp. 4. sect. 1. num. 9.* qui in hanc sententiam videtur propendere, quamuis alibi contrarium indicet. Hæc omnia Præpositus.

5. Verum si aliquis hic obiter querat, an Episcopus benedicens factum Christina in statu peccati mortalis, peccet mortaliter. Affirmatiue respondet Nagnus in *3. part. quest. 64. art. 6. difficult. 2. concl. 3.* Eminentissimus Dominus meus Cardinalis de Lugo, quem ego alibi adduxi; sed aduersus vnum Germanum, alterum nunc Germanum opponam, & is est Pater Franciscus de Lugo in *opus. de Sacrament. in genere, cap. 2. quest. 6. num. 52.* qui negatiue sententia adheret, quam etiam præter alios à me citatos tenet Villalobos in *summa, tom. 1. tract. 6. difficult. 14. num. 6.* ubi sic ait: *El Obispo que administra los Sacramentales (como se dice en prima corona, consagraste la Iglesia, bendixeste la Christina, o el Olio) aunque escurrieste en pecado mortal, no peccarà mortalmente, si no ay escandalò o menoscipio, sino solo venialmente: por que en esto no se ha como ministro de Dios para santificar almas, y ansino es la causa tan grave. Ansi lo tienen Suarez, y Cayetano.* Ita ille, & ego.

RESOL. XVI.

An Pontifex possit permittere, ut Graeci in Sacramento Confirmationis utantur hac forma. Signaculum doni Spiritus sancti?

Et an in forma Latina hoc Sacramentum perficiatur ante expressionem diuinarum personarum?

Et an talis expressio in forma huius Sacramenti sit essentialis?

Et quid de ceteris verbis: Signo te signo Crucis, & Confirmito te Christmate salutis? Ex part. 8. tract. 1. Refol. 8.

§. 1. **S**pinosa questio, sed curiosa, & ad illam negatiue videtur respondendum: nam verba forme Confirmationis hæc sunt: *Signo te signo Crucis, & confirmito te Christmate salutis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Vnde conueniunt ferè omnes Doctores, omnia dicta verba esse essentialia, & ad valorem Confirmationis requisita, quia omnibus illis semper vsa est Ecclesia, & omnia illa assignantur ab Eugenio IV. pro forma, in qua necessaria est expressio personarum, quæ confirmatur, non minus quam in forma Baptismi, ob eandem rationem, quam pro Baptismo attulimus. Expressio quoque trium personarum in vnitæte essentia, non est minus necessaria in forma Confirmationis: quam in forma Baptismi, quia Confirmatio est quoddam complementum Baptismi, quia est instituta, ut eam suscipiens propugnet fidem; sicut Baptismus, ut eum suscipiens accipiat fidem, ob quod conuenientissime institutum est, ut in forma vtriusque exprimat mysterium Trinitatis, quod est primum, & præcipuum nostræ fidei: imò & quod exprimat nominibus consuetis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et ita tenet Granadus in *3. part. contr. 5. disp. 3. sect. 3.* Præpositus *q. 72. art. 4.* Hurtadus de *sacram. Confirm. difficult. 8.* & alij communiter.

2. Vnde ad confirmationem supradictorum, in terminis calis nostri, non delectam hic apponere verba docti, & eruditi Petri à sancto Ioseph in *idea Theolog. Sacrament. cap. 13. resolut. 4.* ubi sic ait: *Circa formam Confirmationis quædam obseruanda sunt.*

3. *Primò formam illam contineri his verbis, ut sumitur*

Sup. hoc infra de tr. 3. Refol. 80. & 81.

Sup. omnibus his verbis à sequens ad §. Obseruandis quinto, huius Ref. & in aliis §§. eius annot.

Et pro expressione trium personarum, infra in §. penult. huius Ref. & in aliis eius annot. & in tom. 1. tr. 2. Ref. §. 1.

Sup. sequentibus ab hinc vsque ad §. Obseruandis quinto, exclusiue, huius Refol. infra in Ref.

PLANA
Omnia
TO. III. IV. V
E. III

eq. a §. Quæ
erit postea,
sive ad §.
Vltimo col-
ligitur, &
in tom. i. r.
2. Ref. 3. a. §.
1. vique ad
§. Et rursum
incol. 1. &
in illis eius
anno. 10.
num. 6. & pro
expressione
personæ fig-
nante ibi-
dem, §. Et
rursum, &
latè in alia
eius not.

Sup. conten-
tis ab hinc
vique ad §.
penult. hu-
ius Refol. in
sequenti Re-
sol. à princì-
pio vique ad
§. Qui tiam,
& lege etiam
Refol. i. post
seq.

sumitur ex Concilio Florentino in decreto vniõnis:
Configno te signo Crucis, & confirmo te Chris-
mate salutis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus
sancti. Patet etiam ex usu Ecclesiæ, quæ talem for-
mam usurpat, vt sufficientem ad hoc Sacramen-
tum, adeoque necessariam, vt sine illa, vel alia æqui-
valenti Sacramento iuratum sit.

4. Obseruandum secundò, Ad essentiam formæ
prædictæ spectare, vt exprimat personam, quæ con-
firmatur, actum confirmantis, vt ab illo procedit, &
distinctè tres personas Trinitatis inuocet. Ratio
autem primi, & secundi petenda est ex dictis supra
cap. 9. vbi de forma Baptismi; tertij verò ex eo
quod Confirmatio ordinatur ad perficiendam fi-
dem in Baptismo acceptam, ad eamque coram ty-
ranno forti animo, si opus sit proficiendam.

5. Obseruandum tertio, Ad valorem formæ
vtrumque illud verbum, signo, & confirmo, expri-
mendum esse: si quis enim prius omitteret, non
exprimeret signum Crucis; quod tamen necessariò
exprimendum videtur, vt nequis Christi miles pal-
lam protefteretur se illud non erubescere: si verò po-
sterius præmitteret, non exprimeret effectum per
illud significatum.

6. Obseruandum quarto, Vt Sacramentum valeat,
debere etiam verba illa, *Chrysmate salutis*, appo-
nunt; quia reliqua verba non satis distinctè signifi-
cant vnctionem illam externam, quæ est materia
proxima huius Sacramenti, quæque ex Chrysmate
fieri debet. Nec refert quòd hæc omnia ita distinctè
in Patribus non contineantur: illi enim parè
agebant de hoc, aliisque Sacramentis, ne mysteria
nostræ Religionis infidelibus manifestando, ea pro-
dere viderentur.

7. Obseruandum quinto, Formam illam Græcorum,
Signaculum doni Spiritus sancti non videri
sufficientem, eò quòd multa non exprimit, quæ
continentur in forma Latinorum, quæque necessa-
riò vt valeat Sacramentum exprimenda esse dixi-
mus. Ita Petrus & S. Ioseph.

8. Sed his non obstantibus, nouissimè contra-
rium docet Amicus in cursu Theolog. tom. 7. disp. 13.
§. 7. qui postquam sententiam superius adductam,
vacijs rationibus confirmasset, tamen postea sic
asserit: Et hæc quidem pfo explanatione sententiæ
communis, quam & ego ipse olim secutus sum.
Verùm vbi in Græcorum formam incidi, eamque
diligenter examinaui, non possum amplius huic
communi sententiæ assentiri. Est autem Græcorum
forma, vt in eorum Rituali habetur *σφραγίς δωρεῆς
πνεύματος ἁγίου*: quod Latine signum, seu sigillum,
vel signaculum doni Spiritus sancti significat.
Hanc autem formam esse validam.

9. Primò colligitur ex ipsius antiquitate, nam ea
traditur à sexta Synòdo Generali Canon. 93. his
his verbis: Sancto primò Chrysmate inungentes,
& frontem, & oculos, & nates, & os, & aures:
consignantes autem dicimus, signaculum doni Spi-
ritus sancti.

10. Secundò, cum hæc forma sit Concilio Floren-
tino multò antiquior, vt potè eius expressa mentio
sit in præcitata sexta Synodo, quæ celebrata est 750.
circiter annis ante ipsum Concilium Florentinum:
cùmque in hoc Concilio, quod congregatum fuit
ad vniendam Ecclesiam Græcam cum Latina, nul-
la mota sit de hac forma Græcorum controversia,
cùm tamen tam de forma Baptismi, quàm de ma-
teria Eucharistiæ, de quibus nonnulla inter Græ-
cos, & Latinos controversia erat, & mota, & deci-
sa sit quæstio, manifestum signum est, hanc for-
mam tanquam validam, approbatam, & receptam
fuisse in hoc Concilio.

11. Tercio. Neque Innocentius IV. neque Cle-
mens VIII. in peculiaribus Bullis de vniõne in-
ter Græcos, & Latinos vllam mentionem faciunt
de hac forma Græcorum, sed illam potius, vt va-
lidam supponentes, prohibent solum, ne hoc Sa-
cramentum administraretur à puris Presbyteris, vt
mos erat apud Græcos, sed tantum ab Episcopis,
ad quos tanquam ad ordinarios ministros huius
Sacramenti administratio spectat. Quin Clemens
ipse VIII. specialiter in prædicta Bulla huius
formæ Græcorum meminit, eamque vt validam
supponit: dum enim initio Bullæ prohibet, ne
Græci Presbyteri baptizatos Chrysmate in fronte
consignent, iubet Presbyteros baptizantes omi-
tere quædam verba, vbi habetur, inquit, forma
huius consignationis: atqui apud Græcos non alia
forma huius Sacramenti habetur, quàm quæ à
nobis supra relata est: ergo dum Pontifex illam
appellat formam huius Sacramenti, approbat vt
validam.

12. Confirmatur: nam si illam saltem vt du-
biam iudicasset, debuisset præscribere, vt per illam
confirmat, iterum essent saltem sub conditione
confirmandi: vt ibidem præscribit esse sub condi-
tione reconfirmandos infantes Græcos, à Græcis
Presbyteris baptizatos, eò quòd hi soleant vna
cum Baptismo etiam Sacramentum Confirmatio-
nis conferre. Cùm igitur in hac Bulla Pontifex
dogmaticè instruat Græcos de essentia ritu admi-
nistrandi Sacramenta in quo debeant cum Latina
Ecclesia conuenire, debuisset hoc dubium in
forma Græcorum tollere, si illam vt dubiam iu-
dicasset, vt fecit in eodem Sacramento à puro
Presbytero collato: alioqui defuisset in substan-
tialibus Sacramentorum, de quibus in hac Bulla
Pontifex Græcos instruit.

13. Quarto. Probatur ratione: quoniam, vt
disp. 2. sect. 4. de materia Ordinis offendimus, ad
formam Sacramenti sufficit, vt implicite tantum
naturam Sacramenti significet, vt possit vna cum
materia determinatè illam exprimere. Atqui hæc
forma Græcorum implicite saltem naturam huius
Sacramenti significat: nam per signaculum doni
Spiritus sancti exprimitur natura huius Sacra-
menti, quæ est animum roboratè contra tyranni
insultus, & singul coniuicta cum externo symbo-
lo vnctionis determinatè exprimit illud. Subin-
telligitur autem in hac forma Græcorum, vel im-
peratum verbum, *accipe*, vel substantiuum ver-
bum, *est*.

14. Ex quibus inferitur in forma Latina hoc Sa-
cramentum perfici ante expressionem diuinarum
personarum, cum talis expressio in forma huius
Sacramenti non sit essentialis. Nec est eadem
ratio de forma Baptismi: quia cum per Baptismum
homo primò renascatur ad fidem, debet ipsius
principale mysterium ei explicitè proponi, vt
credendum. Per confirmationem autem cum ho-
mo iam supponatur ad fidem renatus, & ad Re-
ligionem Christianam admissus per explicitam di-
uinarum personarum professionem, non est am-
plius earumdem diuinarum personarum expressa
professio necessaria.

15. Vnde ad authoritatem Concilij Florentini,
Catechismi & Pontificalis Romani, nec non
Theologorum, qui in Sacramento Confirmatio-
nis expressam requirunt diuinarum personarum
inuoacionem, dicendum est, eam tantum requi-
rere sub præcepto, & quidem solum in Ecclesia
Latina. Alioqui non posset Ecclesia Latina per-
mittere, vt Græci hoc Sacramentum administrent
absque expressa inuoacione diuinarum persona-
rum,

Sup. conten-
tis ab hinc
vique ad §.
penult. hu-
ius Refol. in
sequenti Re-
sol. à princì-
pio vique ad
§. Qui tiam,
& lege etiam
Refol. i. post
seq.

Sup. conten-
to in hoc &
seq. §. supra
in hac ipla-
met Ref. §.
1. ad mediū,
& in §. primo
formam
illam, & in
Ref. seq. à §.
vltimo col-
ligitur, vique
in finem
Ref. & in
tom. 1. r. 2.
Ref. 3.

In ordine ad Sacramenta. Refol. XVII: 23

rum, ut non permittit, ut absque expressa inuocatione eorumdem administraretur sacramentum Baptismi. Hucusque Pater Amicus, qui in ultimis verbis clarè sumat Pontificem licitè permittere, ut Graeci formà supradictà in Confirmatione videntur.

RESOL. XVII.

Confirmatur supradicta sententia Patris Amici auctoritate Basilij Pontij, in qua explanantur omnes difficultates, quae continentur in praeferata Resolutione. Ex part. 8. tract. 1. Refol. 9.

6. 1. **S**ci prius docuisse fulgentissimum lumen inclite Academiae Salmanticensis Basilium Pontium in sua aeterea Praelectione de sacram. Confirmat. part. 2. cap. 7. ubi late firmat, formam Graecorum sacramenti Confirmationis esse sufficientem. Et tandem num. 15. sic ait. Vt magis explicetur sensus formae Graecorum, obicitur contra illam.

1. **P**rimò. Quia haec forma, *signaculum domini Spiritus sancti*, nullum idoneum sensum reddit ex delectu verbi. Vnde non est oratio significatum: ergo non est idonea, neque conueniens forma. Propter hoc argumentum aliqui in hac forma desiderant verbum aliquid, & clariorem sensum. Sed immo; nam Patres Concilij Constantinopolitani etiam sine verbo perferant sententiam, vna cum opere, quod faciunt, illa oratione explicare voluerunt. Etque non secus ac si aliquis nummum portigans pauperi, nihil aliud dicat, quam, *En nummum*, eo ipso intelligitur dare pauperi nummum. Similis modus loquendi sine verbo reperitur apud Lucam in consecratione Calicis: *Hic calix novum testamentum in meo sanguine*: ubi Latinus interpres addidit verbum, *est*, quod subintellegitur: Haec certe verba Lucae respiciunt ad ea, quae Exod. 24. posita sunt, *Hic est sanguis foederis, quod pepigi vobiscum Dominus, super cunctis sermonibus his*. Et haec verba citans Paulus ad Hebr. 9. tenet sine verbo substantiuo, *Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus*. Sic ergo Lucas, formam consecrationis Calicis, sine verbo protulit, & illa valida est. Idem etiam de forma Confirmationis dici potest. Legatur cap. 6. Epistolae ad Hebraeos, in qua, quod est in textu Graeco, plenum est harum locutionum, & alibi etiam in Latino, quae, quia multa sunt, hic non transcribimus. Huiusmodi etiam locutiones non paucae sunt apud Latinos, etiam in ritibus, & officiis Ecclesiasticis, quales sunt illae, *Lumen Christi, Gloria in excelsis Deo, Gloria Patri & Filio, &c. Benedictio, claritas & sapientia, honor, virtus, & seruitudo Deo nostro in saecula saeculorum. Angelus, Archangelus Michael, Dei nunc pro animabus iustis*. Sed de hoc etiam dixi in tract. de Eucharistia, cum agerem de forma Consecrationis.

2. **S**ecundo obicitur, Quia in forma Sacramenti debet exprimi actio ministri, vt diffinitum est ab Eugenio IV. in decreto de Sacramentis, & ab Alexandro III. in cap. 1. de Baptismo, & eius effectu. At in hac forma, *signaculum domini Spiritus sancti*, non exprimitur actio ministri, nec etiam in illa, quam refert Constantinus, *Consignet te Deus sigillo fidei, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti*, in consignatione fidei, ergo non sunt formae sufficientes. De materia huius argumenti, an scilicet necessarium sit in forma Sacramenti exprimere actionem ministri, & quomodo, late disputatur à Do-

ctoribus in materia de Baptismo supra quæst. 66. artic. 5. Nunc breuiter dico in primis certum esse id quod in antecedenti sumitur, exprimentam esse actionem ministri aliquo modo, siue implicito, siue explicito. Quae fuit doctrina Diui Thomae in eo artic. Inueniente legatur. Nego tamen in his formis sacramenti Confirmationis non significari actionem ministri, propterea hic, & nunc exercetur, & supposita institutione Christi. Et de prima forma, *signaculum domini Spiritus sancti*, facile ostenditur. Quia, vt rectè Agidius supra quæst. 66. artic. 5. dub. unico, num. 36. formae Sacramentorum sunt orationes practicae, & significant necessariò id quod hic, & nunc agitur, v. g. conferri gratiam per Sacramentum hic nunc collatam. Et hoc ipso quod pronunciamus formam, & ponitur simul ritus externus Sacramenti essentialis, significatur illum effectum conferri per actionem, quae de facto exercetur. Quod in quavis oratione practica verum est. Haec oratio, *hic liber est tuus*, prolata ab eo qui habet potestatem, siue principalem, siue ministerialem, idem significat atque ista oratio, *Do tibi hunc librum*, & consequenter significat actionem, propterea hic & nunc ab isto procedentem. Sic ergo, cum Episcopus, qui supposita Christi institutione habet potestatem conferendi gratiam roborantem per hoc Sacramentum, faciens cum Christum signum Crucis in fronte, dicit, *Signaculum domini Spiritus sancti*, intelligitur dicere: *Do tibi signaculum domini Spiritus sancti, vel, quod idem est, Per hoc signum tibi à me impressum praebeo Spiritum sanctum*: sicut, qui porrigens nummum, dicit pauperi: *En nummum, idem est, ac si diceret: Do tibi nummum*, vt supra dicebam. Significatur ergo in hac forma actio ministri, & vt procedens à ministro.

4. **D**ifficultas est idem ostendere in alia forma: *Consignet te Deus sigillo fidei, &c.* Soto in 4. dist. 3. quaest. unica, artic. 5. propter hanc formam censet non requiri, vt in forma Sacramentorum significetur actio ministri, vt procedens à ministro; sed sufficere, si non excludatur eius actio. Haec tamen opinio Soti communiter reicitur, supra quæst. 66. citata. Et certè, ni fallor, repugnat doctrinae Diui Thomae in eo artic. 5. de quo eo loco. Vasquez in hac quaestione, duo sibi contraria docet. Nam tom. 4. in 3. part. 84. artic. 3. dub. 3. num. 10. expressè dicit formam deprecatoriam non posse conuenire sacramenti Baptismi, Confirmationis, & Ordinis; quia minister in illis habet rationem superioris, in Baptismo introducens in Ecclesiam; in Confirmatione destinans militem ad bellum pro fide; in Ordine conferentis potestatem. At in 2. tomo in 3. part. dist. 142. c. 2. expressè docet formam Baptismi, & Confirmationis posse esse deprecatoriam, qualis est haec forma Graecorum: *Consignet te Deus*; quia in ea additur aliquid quo denotatur actio ministri, scilicet, sigillo fidei, quo verbo denotatur actio ministri sigillantis, quasi dicat, hoc sigillo fidei suae. Vnde addit Vasquez verba illa, *In nomine Patris, &c.* non referenda esse ad illa verba, *signet te Deus*, qui esset sensus ineptus; sed ad illa, *sigillo fidei*, quod scilicet, tibi à me exhibetur, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Ommissa autem ea aperta contradictione, & ad id quod ad praesens facit attendens, dico non esse necessarium ad significandam actionem ministri recurrere cum Vasquio ad illa verba, *sigillo fidei*; nec etiam ad legitimum sensum formae necesse est, vt verba, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti*, referantur ad illa, *sigillo fidei*; sed sufficienter explicatur actio ministri, per illa verba, *Consignet te Deus*. Quod satis declarat Agidius loc. citato. Eadem enim verba,

PLANAE
Omnia
NO. III. IV. V
E. III

en-
&
pra
la-
s.
dii,
prim
z in
à s.
colle
que
in
r. 2.